

PETEK 7. 6. SRCE JEZUSOVO	19.00 † FIKFAK
SOBOTA 8. 6. MARIJINO BREZMADEŽNO SRCE	19.00 ŽIVI IN † WILLEWALDT IN ŠKUL
10. NEDELJA MED LETOM 9. 6. PRIMOŽ IN FELICIJAN, MUČ.	8.00 † MARKO MEDENJAK 10.00 † ERIKA FLAJS
PONEDELJEK 10. 6. BOGUMIL, ŠK.	/ /
TOREK 11. 6. BARNABA, AP.	/ /
SREDA 12. 6. ESKIL, MUČ.	/ /
ČETRTEK 13. 6. ANTON PADOVANSKI, C. UČ.	19.00 † ANDREJ LAPAJNE † IVAN ERMAN
PETEK 14. 6. VALERIJ IN RUFIN, MUČ.	19.00 † STARŠI ROTAR
SOBOTA 15. 6. VID, MUČ.	19.00 † ANDREJ VOGELNIK, OBL.
NEDELJA 16. 6. 11. NEDELJA MED LETOM BENO, ŠK.	8.00 † ANTON IN ALOJZIJA RESMAN 10.00 ZA FARANE IN DOBROTNIKE † MARIJA, 30. DAN IN JOŽEF HORVAT
PONEDELJEK 17. 6. ALBERT, DUH.	19.00 † KOMAN, ROTMAN IN BENIČ
TOREK 18. 6. MARKO IN MARCELJAN, MUČ.	7.00 † FRANCI ZUPAN
SREDA 19. 6. NAZARIJ, ŠK.	19.00 † NIKO PODOBNIK IN ŠARČEVI
ČETRTEK 20. 6. SILVERIJ, PP.	19.00 † MARIJA JERAM † TONČKA KOLAR
PETEK 21. 6. ALOJZIJ, RED.	19.00 † LOJZKA ZUPANC
SOBOTA 22. 6. TOMAŽ MORE IN JANEZ FISHER, MUČ.	19.00 † ERIKA FLAJS
NEDELJA 23. 6. 12. NEDELJA MED LETOM JOŽEF CAFASSO, DUH.	8.00 ZA FARANE IN DOBROTNIKE 10.00 † POGAČARJEVI
PONEDELJEK 24. 6. ROJSTVO JANEZA KRSTNIKA	19.00 † IDA PAPLER
TOREK 25. 6. DAN DRŽAVNOSTI VILJEM, OP.	19.00 ZA DOMOVINO
SREDA 26. 6. CIRIL, ŠK., C. UČ.	19.00 † MARIJA POVŠE
ČETRTEK 27. 6. EMA KRŠKA, KN.	19.00 † SLAVKO LOVRENČIČ
PETEK 28. 6. IRENEJ (HOTIMIR), ŠK., MUČ.	19.00 † PETER ANKELE
SOBOTA 29. 6. PETER IN PAVEL, AP.	19.00 † PAVLA JALEN
NEDELJA 30. 6. 13. NEDELJA MED LETOM PRVI RIMSKI MUČ.	8.00 † ANTON ŠTENDLER 10.00 ZA FARANE IN DOBROTNIKE

DAL TI BOM
KLJUČE
NEBEŠKEGA
KRALJESTVA.

Mt 16,19

SKALA

LIST ŽUPNIJE RADOVLJICA

NEDOJEMLJIVA LJUBEZEN »Ljubezen, ljubezen, ... kako silna je ta ljubezen,« je besedilo ene izmed popevk. To še bolj drži, ko gre za Božjo ljubezen. Ko se ta Ljubezen zares dotakne posameznega človeka, je tako močna, da človek lahko zapusti svoj dom, starše in prijatelje in vse, na kar je bil srčno navezan, in enostavno odide: v bogoslovje, v samostan. Le kdo bi to razumel? Mnogi poznamo iz svojega osebnega izkustva, kaj se takrat dogaja! Kako zelo nas lahko pritegne Božja ljubezen in »pomete« vse, kar nam je bilo sicer zelo dragoceno! Najpomembnejša naenkrat postane povezanost z Bogom, kjer se vedno globlje odkriva nedojemljiva Ljubezen. Le-ta nas vsak dan vabi, da se ob Njej ogrejemo. Včasih pride nevihta, oblak, v katerem so kaplje dežja, včasih celo toča ... Tako tudi v življenju kdaj doživljamo oblačno vreme. A vendar imamo v dnu srca zavest, da je za oblaki sonce, ki še vedno sije. Naše večno Sonce je Bog, ki nikoli ne zaide, nikoli ne pozabi, se nikoli ne izneveri in ostaja zvest! Vedno je tu, nas spremlja in nas dviga, ker nas neizmerno ljubi!

URADNE URE: PONEDELJEK, ČETRTEK in PETEK
poletni čas: 8.00 - 9.00 in 18.00 - 18.30
zimski čas: 8.00 - 9.00 in 17.00 - 17.30

IZDAL: ŽUPNIJSKI URAD RADOVLJICA,
Linhartov trg 30, 4240 Radovljica (odgovarja Andrej Župan, župnik)
TEL.: (04) 537 47 00, FAX: (04) 537 47 01, GSM: 041 861 411
EMAIL: zupnija.radovljica@rc.si, TRR: 03127-1000010674

Nedelja, 26. 5. 2024 leto XXXIX (690)

Mesec junij je zaznamovan z duhovniškimi posvečenji na god sv. Petra in Pavla. V svojih molitvah se spomnimo vseh, ki delujejo v službi ljudi, da bi imeli moči, volje in blagoslova pri svojem poslanstvu.

NAŠI RAJNI: Jelena Kovač, roj. Židov, Radovljica; Marija Horvat, roj. Pečar, Radovljica; Antonija Kalan, roj. Gale, Radovljica. Gospod daj jim večni pokoj.

Za † Marijo Horvat je družina Bohinc darovala 3 SM IN 50€ za cerkev.

NAŠI KRŠČENCI: Vita Resman, Radovljica; Ajda Rešek, Breznica. Čestitamo!

MOLITEV ZA NOVE DUHOVNE POKLICE: K molitvi za nove duhovne poklice smo vedno povabljeni in zato je prav, da s to prošnjo in zavzeto molitvijo pridemo pred Gospoda vsak ponedeljek po maši. Vabljeni.

ČIŠČENJE CERKVE: 8. 6.: st. zak. sk; 22. 6.: ml. zak. sk.; 6. 7.: Resman-Fajdiga.

Zahvaljujem se vsem, ki požrtvovalno čistite župnijsko cerkev. Vabljeni tudi ostali, da se pridružite kateri od skupin. Čiščenje cerkve se začne običajno ob 8.00 oz. po dogovoru.

SKUPINA PRENOVA V DUHU vabi vsako sredo po sveti maši v župnijsko kapelo k molitvi in branju Svetega pisma. Vabljeni!

KRŠČANSKI POGLED NA EVTANAZIJO: V torek, 28. maja ob 20. uri v Slomškovi dvorani župnišča v Radovljici predavanje. Predaval bo rektor bogoslovnega semenišča v Ljubljani, prof. dr. Roman Globokar, Teološka fakulteta, Univerza v Ljubljani.

SPOMINSKI KULTURNI DOGODEK NA SESTRO MARIJO RAFAELO VURNIK (KD Sotočje):

Koncert bo 9. junija v Baročni dvorani graščine v Radovljici. Duo Enigmatico bo izvajal dela G. Mahlerja in V. Williamsa.

V petek 31. maja ob 20. uri bo v zakristijskem stolpu otvoritev razstave o sestri Mariji Rafaeli Vurnik. Razstava bo potekala v okviru sklopa Vurnikovih dni 2024.

FARNI PRAZNIK: V nedeljo 30. 6. bomo v Radovljici praznovali god sv. Petra (29. 6.), zavetnika naše župnije. Najprej ga bomo počastili s svetima mašama ob 8.00 in 10.00. Pri obeh mašah bo darovanje okoli glavnega oltarja sv. Petra. Po maši ob 10.00 bo veselo druženje na trgu pred cerkvijo in ob golažu v župnijskem atriju. K praznovanju ste povabljeni vsi župljani.

DOGODKI:

ZAKONSKI JUBILANTI: 9. 6.

PRAZNOVANJE ŽUPNIJSKEGA ZAVETNIKA: 30. 6.

ORATORIJ: 7. 7. – 13. 7. Prijavnice so pod korom

SVETO REŠNJE TELO IN KRI, 30. maj

Na ta dan obhajamo Jezusovo navzočnost v zakramentu sv. Rešnjega telesa in krvi – evharistije, ki je središče krščanske vere in zakramentalnega življenja vernih. Na praznik so po- nekod v navadi različne oblike procesij, s čimer verniki tudi navzven pokažejo svojo vero. Praznik je zapovedan, zato se katoličani ta dan udeležijo bogoslužja. Praznik nima stalnega datuma, saj je določen glede na praznik velike noči in ga obhajamo v četrtek drugi teden po prazniku binkošti. Izraz evharistija prihaja iz grškega glagola eucharistein, ki pomeni zahvaljevati se. Evharistija je primarni zakrament predvsem zato, ker je pri drugih zakramentih prisotno deleženje pri neki Kristusovi kreposti, pri evharistiji pa je vsebovan Kristus sam, učlovečena Beseda, glavni avtor zakramentov. Sama v sebi je evharistija najprej zakrament Božje ljubezni do ljudi, kot jo označuje tridentinski koncil. Nato je zakrament edinosti Cerkve, saj se z evharistijo izrazi in hkrati uresničuje edinstvo Božjega ljudstva. Z drugim vatikanskim koncilom bi lahko sintetizirali, da je Kristus pri zadnji večerji zaupal svoji Cerkvi "spomin svoje smrti in svojega vstajenja: zakrament dobrotljivosti, znamenje edinosti, vez ljubezni, velikonočno gostijo, v kateri se prejema Kristus, duša napolnjuje z milostjo in nam daje poročstvo prihodnje slave".

TELOVSKA PROCESIJA (ZAKLJUČEK VEROUKA): 2.6. ob 8.00!!!

(Telovska procesija v Ljubljani)

DUHOVNIK in mašniško posvečenje 29. junij

Mesec junij je mesec duhovniških posvečenj in čas, ko duhovniki praznujemo svoje duhovniške jubileje. Letos mineva 23 let od mojega posvečenja, za kar sem Bogu in dobrim ljudem hvaležen, da gremo skupaj istemu Cilju naproti. Hvala vam za vse molitve, dobre zglede in kakršnokoli podporo. Naj nam sledeči zapis pomaga k razmišljanju ... Izčrpanemu duhovniku je Bog poslal neverjetno znamenje Kot vsak človek je tudi duhovnik včasih lahko lačen, utrujen, naveličan. Vendar mu Gospod pošilja lepa znamenja, ki ga spodbudijo pri njegovem poslanstvu. Pričevanje: Tisto nedeljo sem se zbudil srečen ob misli, da bom maševal v župnijski cerkvi. Skoraj skočil sem iz postelje, da bi se pripravil in odšel na srečanje z Gospodom in njegovim ljudstvom. Evharistija je bila lepa. Po koncu je k meni prišlo nekaj gospa in prosilo za spoved. Bile so samo tri, zato sem privolil. Vendar je to postopoma preraslo v manjšo skupino in nazadnje je bila vrsta neskončna. Ne bom navedel številke, ker boste mislili, da pretiravam. Zapomnite si samo, da sem spovednico zapustil tri ure pozneje in šel domov. Bil sem lačen, žejen in potreboval sem malo počitka. Gospodova slava in pomiritev želodca Na poti do župnišča sem bil znova zadovoljen, ko mi je naproti prišla neka gospa in me vprašala: "Saj ste vi župnik, kajne? Včeraj mi je umrl oče, danes naj bi ga pokopali, a nismo našli duhovnika. Pri sebi sem rekel: "Gospod, če želiš, da danes delam v tvojo slavo, mi, prosim, pomiri želodec!" Tako sem maševal še za tega človeka, naj počiva v miru. Hotel sem poklicati taksi, da bi me odpeljal domov, da bi lahko kosil in si končno odpočil. Morda se zdi neverjetno, a imeti dve maši in tri ure spovedovati na tešče res ni mačji kašelj. Še vedno lačen Ko sem končno zagrizel v sendvič, je do mene prišel sobrat: "Iščejo te. Župnik v sosednji župniji je zbolel in nikogar ni, ki bi imel ob 13. uri mašo." Takoj se je pokazala moja človeška šibkost. Pritoževal sem se Bogu: "Gospod, saj vidiš, da še vedno nisem nič jedel. Rad bi šel, ampak pozneje. Dajte mi nekaj časa, še bolje, poiščite drugega duhovnika." Presenečenje Takoj ko sem se nehal pritoževati, sem jasno zaslišal Gospodov odgovor: "Na dan svojega posvečenja si mi rekel, da se popolnoma predajaš meni in mojemu ljudstvu. Pojdi, mašuj, kajti čaka te presenečenje." Na hitro sem zbasal sendvič in šel v cerkev maševat. Bil sem popolnoma nejevoljen. Na poti sem se zavedel, da grem maševat iz čiste obveze in ne zato, ker bi si to želel. Vseeno se mi je jeza podelila že v zakristiji med preoblačenjem. Takrat je k meni pristopil par in rekel: "Gospod, najina hči si je pred mesecem dni skušala vzeti življenje. Danes nama jo je uspelo pripeljati k maši. Prosi vas, imejte jo v vaših prošnjah." To je bilo torej presenečenje. Bog me je poslal k tej maši, da bi spregovoril eni od njegovih hčera v stiski. Evangeljsko sporočilo in še vedno nekaj jeze Ko si duhovnik, se zaveš, da naključja ne obstajajo. Sam Bog nas pošilja na pot in to je nekaj izrednega. Evangelij je govoril prav temu dekletu: "Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, in jaz

vam bom dal počitek." Mašo sem začel v prepričanju, da me je Bog postavil natančno na to mesto. Med mašo sem molil k Najsvetejšemu in prosil, naj on povzame besedo in govori namesto mene. Spomnil sem ga, da sem lačen in da sem še vedno nekoliko jezen ... Prepričan sem, da je to mašo vodil Jezus sam. Drugače si tega ne znam razložiti. Običajno ne znam sestaviti mogočnih pridig. Ampak ta je prihajala neposredno od Boga. Jezusove besede so izražale nežnost, pogum, tolažbo in pomiritev. Bog ji je spremenil življenje Po koncu maše sta prišla zakonca s svojo hčerko, ki je jokala in me objela, rekoč: "Gospod, tako zelo sem potrebovala to, kar ste povedali. Božja pomoč mi je manjkala. Oddaljila sem se od Njega, zdaj pa želim ponovno moliti, ga prositi ljubezni in podpore, da začnem znova." Ko me je to mlado dekle objelo, sem slišal, kako mi Bog šepeta: "Potreboval sem te pri tej maši, zato sem te poklical. Brez tebe tega ne bi zmožel." Dobri Jezus najbolje ve, kaj potrebujemo. Od tistega dne je dekle vedno pri maši. Bog ji je spremenil življenje. Usta in roke Bogu na pódodo Od takrat, če sem nejevoljen ali utrujen, pomislim: "Dajmo, še malo, pojdi maševat in živi, kot da je to tvoja prva in zadnja maša. Bog te potrebuje." Zdi se mi, da me Bog spremlja in me tolaži: "Le mirno, bom jaz vodil namesto tebe, posodi mi samo svoja usta in svoje roke ..." Prosim vas, da molite predvsem za svojega župnika. Gotovo se tudi njemu kdaj zgodi, da pride k maši jezen ali s praznim želodcem. Prispevek je nastal po izvirniku, ki ga je objavila francoska Aleteia. Prevedla in priredila Jasmina Rihar.

TRI STOPNJE ZAKRAMENTA SV. REDA V KATOLIŠKI CERKVI

1. Diakonat je prva stopnja svetega reda. Običajno diakonsko posvečenje prejmejo kandidati za duhovništvo, Cerkev pa je po drugem vatikanskem cerkvenem zboru (1962–1965) kot samostojno službo, ki jo lahko prejmejo samski ali že poročeni mošje, ponovno vzpostavila tudi stalni diakonat. Diakonska služba je predvsem služba služenja. Diakoni lahko berejo in oznanjajo Božjo besedo, prisostvujejo pri sklenitvi zakramenta sv. zakona, delijo blagoslove ter vodijo krščanski pogreb.

2. Prezbiterat (duhovništvo): Duhovniško posvečenje diakoni prejmejo po polaganju rok škofa, ki jih postavlja v polno službo Cerkvi. Mašniki v občestvu s škofom in Cerkvijo v zakramentu sv. reda obhajajo evharistijo in podeljujejo druge zakramente (krst, obhajilo, spoved in bolniško maziljenje) ali kot zastopniki Cerkve prisostvujejo pri sklenitvi zakramenta sv. zakona. V izrednih primerih z dovoljenjem škofa lahko podelijo tudi zakrament sv. birme.

3. Episkopat (škofovstvo). Škofje s škofovskim posvečenjem po rokah škofa posvečevalca in drugih navzočih škofov prejmejo polnost duhovniškega posvečenja. Škofom je pridržano podeljevanje dveh

zakramentov, ki jih duhovniki ne podeljujejo – to sta sv. birma in sv. mašniško posvečenje (sv. red). Zanje so značilne tri službe: učiteljska, posvečevalna in vodstvena. Učiteljska služba je povezana predvsem z oznanjevanjem evangelija, posvečevalna z delitvijo zakramentov, vodstvena pa z vodenjem krajevnih Cerkva (škofij) in njim zaupanega občestva.

ROJSTVO JANEZA KRSTNIKA, 24. junij

Evangelist Luka poroča, kako je Bog po angelu naznanil očetu Zahariju Janezovo rojstvo, podobno kot malo kasneje Mariji iz Nazareta učlovečenje Jezusa, Božjega Sina. V obeh primerih je Božji poslanec določil tudi ime otroka, s katerim je naznačeno njegovo poslanstvo. Ime Janez se po hebrejsko glasi Johanan in pomeni 'Bog je milostljiv'. Janezu pravimo Krstnik zato, ker je oznanjal krst spokornosti in je tiste, ki so se s pokoro hoteli pripraviti na Odrešenikov prihod, krščeval v reki Jordan; predvsem pa je dobil vzdevek Krstnik zato, ker je krstil tudi Jezusa ter ga pri tem razglasil za obljubljenega Me-sija. Pred očmi lahko imamo prizor oznanjenja rojstva Jane- za Krstnika duhovniku Zahariju v jeruzalemskem templju. Njegova žena Elizabeta, sorodnica Jezusove matere Marije ('teta'), je vztrajno prosila Boga, da bi jima naklonil potomstvo, po katerem bi bila deležna sreče mesijanskih časov. Ko je Elizabeta po uslišanju prošnji le rodila sina, so mu hoteli sorodniki dati ime po očetu, toda Zaharija je vzel deščico in nanjo zapisal: »Janez je njegovo ime.« Tedaj je spet mogel govoriti: začasna onemelost je bila kazni, ker ni veroval angelovemu oznanilu. Sorodnike in sosede je ob vsem tem obšel strah in spraševali so se, kaj bo s tem otrokom, ko se že ob njegovem rojstvu dogajajo tako nenavadne stvari. Janez je bil rojen za to, da pripravi pot Odrešeniku. To nalogo je izpolnil, ko je Jezusa predstavil ob krstu v Jordanu. »Kaj bo iz tega otroka?« se lahko vprašamo ob rojstvu vsakega otroka. Vsak človek je po Božjih načrtih enkrat in neponovljiv, vsakemu je določena posebna naloga, ki jo mora izpolniti prav on in nihče drug. Na to pa ga morajo pripraviti predvsem njegovi starši pa tudi drugi vzgojitelji.

KATEHEZA ZA ODRASLE:

V letošnjem pastoralnem letu smo začeli s katehezo za odrasle. Vodi jo g. Boštjan Hari. **Zadnje srečanje v letošnjem pastoralnem letu bo v soboto 1. 6.!** Veliko poučnega, zanimivega in tudi novega bomo slišali. Tukaj je nekaj naslovov (Joga in krščanstvo; Alternativna, »energetska« medicina in krščanstvo; Astrologija, horoskop, jasnovidci in krščanstvo; Zdravje in odpuščanje; Vzroki za (psihosomatske) bolezni v luči Biblije; Zdravilna moč molitve; Zdravilna in terapevtska moč zakramentov; Ženska iz rebra, moški iz zemlje: moški in ženska v luči Biblije).

Morda mislimo, da vse vemo, ker preberemo na internetu. Vendar boste lahko zelo presenečeni. **VABLJENI!**

SLOVENSKI SVETNIŠKI KANDIDATI

V duhu dveh dogodkov: 16. maja je na Trgu republike v Ljubljani že drugič potekala spominska slovesnost za Slovence, ki so jih ubili komunisti od leta 1941 naprej, in razstava 3450 umorjenih – jama pod Macesnovo gorico, bomo predstavili mučeniškega kandidata Filipa Terčelja, ki je pred 78 leti postal žrtev povojnega komunističnega nasilja.

3. del: mučeniški kandidat Filip Terčelj (2. februar 1892–7. januar 1946) Bil je duhovnik, vzgojitelj, avtor več kot 300 besedil cerkvenih pesmi (npr. Klic veselja naj osreči, V hišo božjo smo dospeli, Kristus je vstal), narodni prebuditelj – pravi vipavski »čedermac«. Zaradi vztrajnega narodotvornega delovanja so ga preganjali vsi totalitarni režimi 20. stoletja – fašizem, nacizem in komunizem. Od leta 2010 v škofiji Koper teče postopek za njegovo beatifikacijo.

Rodil se je v vasi Grivče v kmečki družini. Obiskoval je Škofijsko gimnazijo v Šentvidu in bil leta 1913 maturant prve generacije dijakov, ki so maturo opravljali v slovenskem jeziku. Vpisal se je v bogoslovje v Ljubljani in bil leta 1917 posvečen v duhovnika. Do leta 1921 je bil kaplan v Škofji Loki, kjer se je veliko posvečal mladim. Predstojniki so ga poslali v Köln na pedagoško fakulteto študirat krščansko socialno misel. Na Vestfalskem je skrbel za slovenske izseljence in rudarje, za otroke je v Hambornu ustanovil zasebno šolo. Ljubljanski nadškof Jeglič je videl, da Gorica, ki je prišla pod Italijo, potrebuje takih ljudi, zato ga je poslal na Primorsko. V goriškem zavodu Alojzijevevišče je Terčelj postal duhovni voditelj in katehet. Na Goriškem je ustanavljal prosvetna društva, organiziral različne tečaje, dramske in telovadne odseke, knjižnice (leta 1925 je bilo v 162 društvih že 12.000 članov), zato je bil trn v peti italijanskim fašističnim oblastem. Leta 1932 so ga obsodili na 5 let konfinacije (prisilno, nadzorovano bivanje) v Campobasso na jugu Italije, a je bil čez leto dni po posredovanju cerkvenih oblasti izpuščen, ni pa smel opravljati nobene službe.

Umaknil se je v Ljubljano, kjer je bil od leta 1934 do 1945 profesor nemščine in verouka na II. državni gimnaziji (danes Poljanska gimnazija) ter hišni duhovnik v šentpeterski umobolnici. Okoli sebe je zbiral dijaštvo, prirejal številne glasbeno-gledališke predstave, pri sv. Jožefu pa slavilna molitvena srečanja. Dijakom je pomagal tudi materialno in reševal ljudi, ki so imeli težave z oblastmi. Že med študijem v Nemčiji se je namreč navzel mišljenja, da je človek ustvarjen po Božji podobi, zato ima v sebi dostojanstvo, ki mu ga ne sme vzeti

nihče. V vsem njegovem delu in svetništvu je rdeča nit njegove osebe "skrb za dostojanstvo vsakega človeka, še posebej malega".

Takoj po koncu vojne je komunistična oblast Terčelju odvzela prostost in ga zaprla za tri mesece, češ da je »špijon«, ker je pri Nemcih posredoval za rešitev nekaterih ljudi. Kot sposoben kulturni delavec in narodnjak je bil vsem v napoto. V pismu domačim je iskreno napisal, da si želi smrti. Ko so ga izpustili iz zapore, je moral v bolnišnico, a so ga hitro izpustili, ker ni bilo prostora. Ni imel kam iti, ni vedel, kaj bo z njim. Mučilo ga je, da je, čeprav nedolžen, zaradi lažnih ovadb moral trpeti kot zločinec in narodni izdajalec. On, ki je med vsemi duhovniki največ pretrpel pod fašizmom, je moral znova stopiti na križev pot, ki je bil hujši od prvega.

Od vseh zapuščen, brez oblek, perila in hrane je trpel tri mesece. Najhuje je bilo, da so ga sumničili in preganjali ljudje, ki jim je storil veliko dobrega. Naporji so mu zrahljali živce, ni spal, zanj ni bilo mesta ne v šoli ne v prosveti in niti ne v rednem duhovniškem delovanju. Nekaj duhovnikov se je zavzelo zanj in jim je hodil pomagat po župnijah. Tako ga je g. Franc Krašna povabil, da bi mu pomagal v župnijah Davča in Sorica. Tam so pobili in nasilno izselili veliko prebivalcev, češ da so njihovi priimki nemškega izvora. Župnik je oznanil ljudem, da bo šel v Ljubljano in posredoval pri prijateljih, da se bodo lahko vrnili.

Tako sta se 7. januarja 1946 Terčelj in Krašna peš odpravila proti Ljubljani. V gozdu sta ju zajela dva aktivista, člana partije, ju odpeljala proti Podbrdu ter izročila pripadnikom KNOJA, ki so bili nastanjeni na meji. Ti so ju zahrbtno umorili in na mestu zakopali. Uradno so govorili, da sta zbežala v cono B, a domačini so v gozdu našli brevir. Dve leti po umoru so ju vaščani ponoči na skrivaj pokopali na domačem pokopališču v Davči.

Terčelju skoraj trideset let ni nihče upal postaviti spomenika, še njegov grob je ostal neoznačen. Videti je bilo, da je zadnjemu režimu le uspelo, da je utišal tega pogumnega in pokončnega človeka. Kljub temu pa so ljudje njegove pesmi skozi vsa ta desetletja peli in niti niso vedeli, da so njegove.

Raziskave zgodovinarjev vedno bolj kažejo na to, da je Terčelj umrl, ker je pomagal ljudem, ker se je zavzel za njihovo dostojanstvo. Če je v Gorici doživljal cvetno nedeljo, od Campobassa naprej pa veliki petek, je po smrti nastopila velika sobota, čas tišine. O Terčelju se ni smelo vedeti nič. Če hočeš koga diskreditirati, narediš, da ne obstaja. V javnosti več desetletij ni obstajal, ker je bil velik in čist. Je pa ostal živ v pevskih zborih. Molk vendarle ni bil večer. Prva knjižica o njegovem življenju je izšla pri Ognjišču, postal je zanimiv za številne ljudi, pojavila se je želja, da mu v domačih Sturjah postavijo spomenik ...

Iz njegove velike vere in ljubezni se je porodil biser svetništva, ki je gotovo bil v razdajanju in trpljenju, ostal je pokončen do konca in tako je tudi preстал svoje mučeništvo. G. Vinko Paljk trdi, da obstajata dve vrsti svetništva: eno se kaže v svetniškem duhu in pobožnem življenju, drugo pa je "socialno svetništvo". Terčelj je kot "socialni svetnik" odkrival Kristusa v bolečinah ljudstva. Reševal je narod, ki je padel v kremplje težkih ideologij, reševal je konkretne ljudi, nemške kmete, ki jih je hotel rešiti nasilja. In za vse je bil nagrajen najprej s konfinacijo, po vojni pa še z umorom in nato s tišino. V tem je bil podoben Jezusu, ki je obudil Lazarja; ko je to storil, so namreč sklenili, da ga umorijo. Znal je gledati v prihodnost.

Duhovnik in mučenec, čista duša Filip Terčelj nam je velik zgled in priprošnjik za novo življenje in upanje.

Terčeljevo življenje in mučeniška smrt nas vprašujeta, kakšen je naš osebni odnos do vere kot dragocenega Božjega daru in milosti. Če vera ne vpliva na naše življenje, potem ni razlike med življenjem nekoga, ki se razglša za ateista, in »pobožnim kristjanom«! »Delal si za Delodajalca, ki zmore poraze in neuspehe uporabiti kot vogelne kamne pri doseganju svojih načrtov. Gospodar, ki si mu služil, te je odrešil s svojim 'porazom' na križu in ti si šel po njegovi poti. Prišel si do cilja, ki si ga vse življenje gledal v daljavi.« Tako Ivan Albreht nagovarja Filipa Terčelja na začetku svoje knjige (Filip Terčelj, Družina. Ljubljana 2017).

Pisatelj Alojz Rebula, ki je Terčelja upodobil v glavnem junaku svojega romana Nokturno za Primorsko (2004), je o njem zapisal, da je 'dvojni mučenec'. Aprila 2010 so duhovniki iz Vipavskega sprožili pobudo, da koprška škofija začne postopek za Terčeljevo beatifikacijo. Terčelj je mučenec in naš priprošnjik v nebesih. Obračajmo se k njemu s priprošnjo, da bi naš narod vendarle doživel tako potrebno spravo in bi se krvava slovenska gruda prepojila z ljubeznijo.

Molitev za poveličanje Božjega služabnika, mučenca Filipa Terčelja

Vsemogočni Bog, zahvaljujemo se ti za življenje Filipa Terčelja, ki si je kot duhovnik v moči vere prizadeval za krščansko vzgojo, socialno zavest in narodno kulturo. Poveličaj ga, da bo pred vesoljno Cerkvijo prištet med svetnike. Na priprošnjo Filipa Terčelja nam pomagaj, da si bomo na vseh področjih življenja zavzeto prizadevali za skupno dobro in bomo po njegovem zgledu tudi v težkih trenutkih zvesti evangeliju. Prosimo te za pravičnost, odpuščanje, spravo in mir v našem narodu. Naš odnos do pripadnikov drugih narodov, kultur in verstev naj temelji na spoštovanju in ljubezni. Poživi nam vero, nebeški Gospod, obvaruj nas greha, obvaruj zablod. Naj bomo narod Jezusov. Vodi nas v nebeški raj, kjer bomo srečni vekomaj.

Viri: <https://www.druzina.si/clanek/77-let-od-muceniske-smrti-filipa-tercelja>; <https://www.katoliska-cerkev.si/zimsko-romanje-na-grobova-tecelja-krasne>; <https://www.noviglas.eu/svetost-po-primorsko/>; https://sl.wikipedia.org/wiki/Filip_Ter%C4%8Delj; <https://revija.ognjisce.si/562-spletna-stran-revije-ognjisce/v-spomin/16022-filip-tercelj>;

POLJSKE ali URNE svete maše, pri katerih prosimo za blagoslov polja in odvrnitev hude ure. V mašni knjigi Rimski misal je približno 50 mašnih obrazcev za različne namene. Najpogosteje naročimo sveto mašo za pokojnega ob smrti ali obletnici smrti, vendar se lahko opravi mašna daritev tako za žive kakor za mrtve ter za najrazličnejše druge namene. Tako se lahko opravi sveta maša za posvetitev dela, ob setvi, v zahvalo za pridelke, ob lakoti za stradajoče, za begunce in izseljence, za ujetnike, za zapornike, za bolnike in za zdravje, za umirajoče, ob potresu, za dež, za lepo vreme, za odvrnitev neurja, za kakršnokoli stisko, v zahvalo, za odpuščanje grehov, za krščansko ljubezen, za družino, za bratsko slogo, za sorodnike in prijatelje, za tiste, ki nas preganjajo, za srečno smrt, za domovino, za državne voditelje, za državnega poglavarja, za mir in pravičnost, za spravo, za duhovne poklice, za edinstvo kristjanov, za preganjane kristjane, sveta maša v času vojne in prevrata, ... Vabljeni smo, da vsaj enkrat na leto darujemo sveto mašo za svoje pokojne sorodnike in domače, za nove duhovne poklice in svetost naših družin, občasno pa tudi za druge mašne namene, ki so zgoraj navedeni. Poljske svete maše so namenjene za blagoslov našega dela, saj vemo, da se narava lahko spremeni v trenutku (korona, vojna, poplava, požar, toča, žled, potres, vetrolom), zato bomo dobrega Boga prosili, naj nam bo

prizanesljiv in naj nas obvaruje vsega hudega, kot se glasijo mašne prošnje.

USTANOVNE MAŠE

Ustanovne maše predstavljajo obveznost, ki je sprejeta na podlagi volil v pobožne namene. Darovalec takšnega volila je določil, koliko maš naj se (vsako leto) opravi v zameno za dar, ki ga je namenil Cerkvi. Te obveznosti iz volil ostanejo, če niso bile formalno reducirane. Z odlokom Koncilske kongregacije iz leta 1960 so bile za ljubljansko škofijo reducirane vse ustanovne maše na eno letno. Iz besedila omenjenega odloka je razvidno, da vzrok za redukcijo ni bil strogo vezan na dejstvo nacionalizacije cerkvenega premoženja po 2. svetovni vojni, zato ostaja v veljavi tudi po spremenjenih razmerah zaradi denacionalizacije. Iz ustanov, ki so bile sprejete pred izdajo omenjenega odloka, torej pred letom 1960, se v župniji opravi ena sama ustanovna maša na leto. Kot je razvidno iz odloka kongregacije, župnik tam, kjer materialne osnove, na podlagi katere je izhajala dolžnost opraviti ustanovne maše, ni več, vzame dar za to (eno) mašo iz župnijske blagajne. Kjer je materialna osnova deloma ali v celoti ohranjena, je iz načela pravičnosti primerno, da opravi mašo »sine stipendio«.

SEZNAM BRALCEV

	1. berilo:	2. berilo:
NEDELJA, 2. 6.	5 Mz 5,12-15	2 Kor 4,6-11
9. nedelja med letom	8.00 Marko Grimani	Alja Štendler
NEDELJA, 9. 6.	1 Mz 3,9-15	2 Kor 4,13-5,1
10. nedelja med letom	8.00 Sandi Willewaldt 11.00 Robert Šifrer	Urška Willewaldt Andreja Jalen
NEDELJA, 16. 6.	Ezk 17,22-24	2 Kor 5,6-10
11. nedelja med letom	8.00 Cveto Uršič 10.00 Alenka Vurnik	Janja Borič Matjaž Dijak
NEDELJA, 23. 6.	Job 38,1.8-11	2 Kor 5,14-17
12. nedelja med letom	8.00 Stanka Rehberger 10.00 Helena Mulej	Rok Prešern Anamarija Novak
NEDELJA, 30. 6.	Mdr 1,13-15;2,23-24	2 Kor 8,7,9.13-15
13. nedelja med letom	8.00 Silva Pisek 10.00 Aleš Vurnik	Rudi Mikolaj Alenka Rogelj

ŽUPNIJSKA CERKEV: Na obnovo čakajo stranski oltarji: sv. Ana, sv. Katarina in sv. Rok in sv. Sebastijan in križev pot. Ofri in vaši darovi bodo namenjeni za obnovo oltarjev. ŽUPNIJSKI TRR: SI56031271000010674

GODOVI IN MAŠNI NAMENI:

NEDELJA 26. 5.	8.00	† JOŽEF, OBL. IN DOLINOVI
SVETA TROJICA	10.00	ZA FARANE IN DOBROTNIKE
FILIP NERI, DUH.	19.00	ŠMARNICE
PONEDELJEK 27. 5.	19.00	† STARŠI ROTAR
ALOJZIJ GROZDE, MUČ.		
TOREK 28. 5.	19.00	† MIRKO PRISTOV
ANTON JULIJAN, MUČ.		
SREDA 29. 5.	19.00	† STARŠI PRETŃNAR
MAKSIM EMONSKI, ŠK.		† JELENA KOVAČ, 30. DAN
ČETRTEK 30. 5.	19.00	† ERIKA FLAJS
SV. REŠNJE TELO IN KRI		
PETEK 31. 5.	LANCOVO: 9.00	ZA BLAG. SELŠKEGA IN LANCOVŠKEGA POLJA
OBISKANJE DEVICE MARIJE	19.00	† SUZANA MIJATOVIĆ
SOBOTA 1. 6.	19.00	† MARIJA JERAM
JUSTIN, MUČ.		
9. NEDELJA MED LETOM 2. 6.	8.00	† BERNARD ŠPINDLER
MARCELIN IN PETER, MUČ. MUČ.		ZA FARANE IN DOBROTNIKE
PONEDELJEK 3. 6.	19.00	† PUŽMANOVI IN VORNOVI
KAREL LWANGA IN UGANDSKI MUČ.		
TOREK 4. 6.	7.00	ZA BABI
FRANČIŠEK CARACCILO, RED. UST.		
SREDA 5. 6.		/ DIES SANCTIFICATIONIS
BONIFACIJ, ŠK.		
ČETRTEK 6. 6.	19.00	† NENAD SEKULIĆ
BERTRAND OGLEJSKI, ŠK.		† FRANCI ZUPAN